

Go4It!, azaz egy nemzetközi ifjúsági tábor

2014 nyarán ajánlottak nekem egy lehetőséget, hogy részt vegyek egy nemzetközi ifjúsági táborban, amely 18 napos volt, Olaszországban. Nagyon örültem, hogy éltem ezzel az alkalommal, hiszen a tábor meghatározó élménye lett a nyaramnak. A tábor neve a „Go4It!”, onnan ered, hogy négy kastély található ezen a környéken, erre is utal a négyes a tábor nevében.

Minden júliusban kezdődött, amikor is azt hittem, hogy már lecsúsztam a jelentkezésről és nem tudnak fogadni engem, de szerencsémre ez nem így történt. Elküldtem a magyar kapcsolattartónak az angol jelentkezési lapot és vártam a válaszra, hogy mehetek-e vagy sem. Pár nappal később az e-mail-jeim között ott volt a válaszlevél, amiben az állt, hogy szívesen fogadnak és az utazást is foglalják nekem. Telt, múlt a nyár, már nagyon vártam az utazás napját, augusztus elsejét. Budapestről egyenesen Bologna-ba mentünk, majd onnan tovább Reggio Emilia-ba és innen pedig a tábor helyszínére, a montecavolo-i általános iskolába. Első pillanatban nagyon ledöbbsentem, hogy mire vállalkoztam, hiszen csak hárman voltunk magyarok és az angol volt a tábor fő nyelve, ami nem tartozott az erősségeim közé. De érkezésünkkor mindenki nagyon kedvesen, barátságosan fogadott minket.

Az egész tábor arra épült, hogy a különböző országból jött emberek megismerjék egymást. Az idei évben voltak Franciaországból, Írországból, Németországból, Spanyolországból, Csehországból, Lengyelországból, Horvátországból, Magyarországról és persze Olaszországból. Így jött ki összesen az 55 fő. A tábor rendszere úgy zajlott, hogy mindenkinek jelentkeznie kellett egy workshop-ra (foglalkozásra). A zene, a tánc, a cirkusz, a színház és a videó közül lehetett választani. Én, személy szerint a zenébe jelentkeztem, ahol gitároztam és énekeltem. A feladata minden workshop-nak az volt, hogy a fináléra saját műsorral készüljön. De persze a napi workshop

mellett számos program volt: jártunk egy olasz sajtógyárban, strandon, kalandparkban és kastélyokban. Sütöttünk házi, olasz tésztát, tanultunk olaszul és egymással ismerkedtünk, különböző játékok által, amelyeknél mindig feltétel volt, hogy egy csapatban legalább 3-4 nemzetiségnek kellett lennie, ezáltal esélyem sem volt együtt lenni a magyarokkal. (Amit így utólag már nem is bánok, mivel rá voltam kényszerítve az angol nyelvre. Senkit nem érdekelt, hogy helyesen beszélünk-e, csak az volt a fontos, hogy beszéljünk és beszéljünk.) Esténként úgynevezett „National Evening”-ek, azaz nemzetiségi estek voltak. Minden ország felkészült, és egy kis ízelítőt adott a szülőhazájából. Ám szép lassan elérkezett a tábor vége és vele együtt a finálé is, ahol Montecavolo és a környező falvak lakosai voltak a nézőink. (Ez egy kültéri színpadon volt megtartva.) Fergetegesen sikerült az utolsó éjszaka. Amikor mindenki előadta a műsorát visszaindultunk az iskolába, ahol hajnalig tartó ünneplés volt, mivelhogy: „utolsó éjszaka van emberek, senki nem aludhat”. De persze nem is akart senki aludni, mert ez volt az utolsó közös estéje a csapatnak. A tábor végére, a 18 nap alatt szoros barátságok kötődtek, magam is számos élménnyel, tapasztalattal lettem gazdagabb. Ha valaki kedvet kapott a táborhoz, akkor nyugodtan keressen engem a kollégiumban, vagy keresse fel a <http://www.activatingyoungeurope.eu/yc/> oldalt. ☺

